

Farní časopis

Farnosti Všechnovice, Horní Újezd a Paršovice

5. března 2023 č. 3/23 ročník XVII.

Co máme dělat?

Kázání Fra Maria Knezoviće, Medžugorije, listopad 2022

Máme rádi konkrétnosti. Kolikrát se ptáme, co máme dělat, jak postupovat? Jak měnit svoji situaci a jak měnit situaci a ovzduší kolem sebe, v Církvi, ve společenství, v prostředí, kde žijeme a působíme.

V prvním čtení dnešního dne jsme četli jasné upozornění, prorocké slovo proroka Joela určené lidstvu. Sdělené předně kněžím a služebníkům chrámu. Co oni mají činit a potom oni, aby vyzývali lid k obrácení, protože temnota sestupuje na zem. Protože nastala doba účtování, skládání životních účtů. Je třeba troubit na trouby na Sionu, naléhavě kázat na Svaté hoře, aby lid poslouchal slova svého Boha a začal žít cestu obrácení.

Co to prorok Joel říká nám, pastýřům, kněžím, hierarchii Církve, služebníkům chrámu a oltáře?

Kněží, oblečte žínici, opásejte se a lkejte, služebníci oltáře, naříkejte, protože z domu Boha vašeho vymizely oběti, vymizela milost, v podstatě vymizel Bůh. Tedy v tom smyslu upozornění a naléhavá výzva služebníkům a kněžím co mají dělat. Oblečte se do žínice, naříkejte, nad situací, kterou vidíte a která se odvíjí před vašimi očima a vy možná zavíráte oči, abyste to neviděli. Vylepšujete situaci sladkými slovy, že to není nic tak zvráceného, jak se na první pohled zdá.

My se asi neoblékáme do žínice, ale zůstali jsme v rozkošném purpuru nebo nějakých svých palácích. Ale aby lid slyšel svého Boha, poslouchal svého proroka, poslouchal svého kněze a pastýře, nejdříve ten kněz a pastýř musí sám obléci oděv kajícího, naříkat, plakat nad vlastním osudem a potom v modlitbě i nad osudem lidu, který je mu svěřen jako stádo, aby je vedl a spravoval.

Bratři a sestry, to není lehké. To nejsou pohádky pro slabochy. To nejsou slova pro člověka, který zapadl do mentality této naší současné civilizace, která všemi možnými silami a prostředky bojuje proti „kajícím rouchům“, proti lkaní a naříkání i proti tomu, aby kněz varovně pozvedl hlas na Sionu, varovně pozvedl hlas ve své farnosti, varovně pozvedl hlas ve své diecézi, u svého oltáře, aby lid poslechl hlas Pána Boha svého! Protože se prosazuje metoda mlčení, metoda, kterou se snažíme relativizovat problémy, které jsou před námi.

Nemusíme chodit daleko, ale můžeme uvést jednoho kolegu Joela, proroka Jonáše, který se snažil vyzývat Ninive k obrácení. Bůh ho vyzval: Jonáši jdi a mluv k lidu, že za 40 dnů bude Ninive – město které bylo slavné a zářivé – že bude celé rozbořeno, zmizí. Jonáši jdi a upozorňuj. Jonáš odmítl. Zpočátku odmítl a mlčel nad Boží výzvou. Nasedl na nějakou loď a začala bouře, jak nám to líčí Písmo, a pak ho jeho spolucestující vyhodili z lodě do moře a bouře utichla a nastal klid a mír. Velryba ho spolkla, jak říká

Písmo a po třech dnech ho vyvrhla na břeh. Jdi a kaž! Proč jsi mlčel, když jsi dostal od Boha úkol?! Proč jsi Jonáši byl tak slabý. Ty jsi neměl být na lodi, ale v Ninive! Pak Jonáš odchází a káže lidu to co je těžké slyšet, to co i dnes drásá naše uši. Co provokuje naši mysl. Co vadí našemu srdci – OBRAŤTE SE! Bůh ve své zlobě pohrozil: Zmizí město Ninive, jestli se neobráíte a neodvrátíte od své špatné, hříšné cesty! A pak se děje to, co by bylo tak krásné, spasitelné, revolučně milostiplné, kdyby nastalo v této naší generaci, ale nevidíme, že by se dělo, jediné je vidět nějaké ojedinělé pokusy. Vládce tehdy nařídil, aby se veškerý lid od nejmenšího do největšího oblékl do žínice, do kajícího oděvu, vyhlásili půst. Dokonce i svému dobytku zabránili jíst! A co učinil vládce? Sedl si do popele. Chtěl tak symbolicky říci: Prach jsem a v prach se obrátím. A v tu chvíli není už vládce ani vůdce, ani moci ani slávy. Do popela si sedni! A ne jako dnešní lidstvo: z pohodlných křesel svého postavení... Jich jakoby se to ani netýkalo!

Proto, bratři a sestry, my kteří jsme zde. My kteří stále ještě jsme ostatky svatosti Boží na zemi, musíme toto lidstvo – na poslední chvíli – vyzývat k probuzení ducha, k půstu a pokání.

Tolikrát Panna Maria ve svých poselstvích mluví o půstu! Je potřebná ta dimenze, která se pomalu vytrácí: Půst, pokání, odřikání si a oběť. Potom člověk pochopí, kdo je Bůh. Potom bude moci obléci stav pokory, kterou bude moci světu něco vzkazovat.

My bratři a sestry v tomto období často uvažujeme o milosrdenství. Je před námi i Rok milosrdenství. Ale mne stále napadá co nemohu a nechci přecházet mlčením. Zdálo by se mi mnohem užitečnějším, kdybychom vyhlásili rok pokání a kajícínosti a teprve potom Rok milosrdenství. Protože se bojím, že z toho Roku milosrdenství vytvoříme další ideologickou formuli ze které budeme chápat: Ano, Bůh je milosrdný, odpouští... Ale s námi se nic neděje, my neměníme svoje srdce. My zůstáváme ve stejném stavu hříchu a zla! Nejdříve pokání a potom milosrdenství. To nás i Ježíš učil! Proto se bratři a sestry musíme umět chránit od populizmu a podlézání této generaci.

Zatímco se ve Vatikánu koná synoda o rodině, na nás je předně se modlit a méně analyzovat. Ale především se modlit, aby tato synoda nepochlebovala tomuto světu, ale aby předně sloužila Bohu. A milosrdenství, jak říkal v těchto dnech jeden z kardinálů, především zahrnuje pokání, oblečení se do žínice pohledem do vlastního srdce, uvědoměním si vlastního stavu a potom bude Bůh odpouštět. Potom bude Bůh prokazovat nesmírné milosrdenství, ale mluvit o milosrdenství bez pokání, to se bojím, že je veliký klam.

Draží bratři a sestry, vidíme v jaké situaci žije civilizace ve které se my ocitáme. Divíme se a ptáme se, jestli se křesťanské kořeny Evropy někde ztrácejí... Ale přitom děláme všechno proto, aby tomu tak bylo. Tato civilizace, která zabíjí nenarozené děti, pro kterou je potrat něčím normálním, ta ubíjí křesťanství. Civilizace, která uvažuje o euthanasii jako příkladném prostředku usmrcování nemocných, ta ve skutečnosti vykonává odkřesťanštění Evropy. Nesmíme prvořadě myslet na ty, kteří k nám přicházejí z jiných zemí s jinou tradicí a jinou vírou... Zadívejme se do vlastního srdce, zameťme před vlastním prahem! Podívejme se pravdě do očí, do civilizace, do pořádku,

který vytváříme! Nemůže civilizace vytvářet dobro, jestli oddáváme (spojuje do manželství) to co je morálně nepřijatelné.

Převzato z www.medzugorje-dve-srdce-monika-stampfelova.cz

O pár dní zpět

Odpoledne pro manželské páry

V neděli 12. února 2023 proběhlo v kulturním domě ve Všechovicích setkání manželských párů. Na setkání přijeli manželé Školoudovi z rodinného centra Ráj z Pavlovic u Přerova, s přednáškou na téma „Kroky k sobě navzájem aneb Jak žít lásku v manželství“. V rámci tohoto odpoledne bylo zajištěno hlídání dětí v námi vytvořené herně, čehož páry rády využily a i proto dorazily v tak hojném počtu. Během programu bylo možné navštívit bufet, dát si sklenku vína a probrat témata, na které se v běžném životě těžko hledá čas.

Jsme rádi za pozitivní ohlasy a pomoc všech, bez kterých by toto setkání nemělo tak hladký průběh. I proto jsme motivovaní v pořádání akcí podobného typu pokračovat a nabídnout manželským párům i přednášky s odborníky na témata např. z oblasti výchovy dětí, určování hranic, komunikace ve vztahu apod.

Děkujeme otci Vratislavovi Kozubovi, který celou akci zaštiťoval.

manželé Koukalovi

O pár dní vpřed

Listujeme v kalendáři:

- 19. 3. - ne - Svatý Josef (slavnost připadá na 20.3.)
- 25. 3. - so - Slavnost Zvěstování Páně
- 2.4. - ne - Květná neděle

FARNÍ KAVÁRNA

Milí farníci, přijměte pozvání do farní kavárny v neděli 12. 3. po mši svaté na faře ve Všechovicích. Přijďte posedět, vypít kávu, prohodit řeč.

Podvečer chval

V neděli 26. 3. v 17 hodin v kostele Nejsvětější Trojice ve Všechnovicích

„Mějme oči upřeny na Ježíše: od něho naše víra pochází a on ji vede k dokonalosti“ žid 12,2

Pravidelné akce ve farnosti Horní Újezd a Všechnovice				
<i>Název setkání</i>	<i>Den</i>	<i>Čas</i>	<i>Místo</i>	<i>Kontaktní osoba</i>
Večer chval	Poslední neděle v měsíci	17:00	Všechnovice - kostel	Cíchová Anna
Modlitby matek	Pondělí	Po mši sv.	Všechnovice - kostel	Hradilová Jindřiška
Modlitby matek (mladší skupina)	Úterý	dopoledne		Koukalová Helena (hele.koukalova@seznam.cz)
Nedělní pobožnost	Neděle	17:00 - zimní období, 19:00 letní období	Malhotice - kostel	Lehnertová Marie
1. sobota v měsíci	sobota	18:00	Všechnovice - kostel	Koukalová Jana

Kněžím, přemilým synům Panny Marie

Následující text je z knihy: Kněžím, přemilým synům Panny Marie. Jsou to slova adresovaná Pannou Marií knězi Donu Stefanu Gobbimu; mystikovi, který po mnoho let slyšel ve svém srdci její hlas a na její pokyn ta slova zapisoval. Panna Maria si ho vybrala jako nástroj, aby šířil její poselství po celém světě. Na žádost Matky Boží založil don Gobbi Mariánské kněžské hnutí, které je rozšířeno po celém světě, mnoho cestoval, zakládal večeradla modliteb. Díky tomuto dílu se mnozí kněží i laici zasvětili Panně Marii, aby je mohla Panna Maria použít k vítězství svého Neposkvrněného Srdce ve světě. Don Gobbi zemřel v roce 2011.

9. dubna 1982, Velký pátek

Tak jsem našla svého Syna.

„Přemilí synové, přibližte se k prameni milosti a milosrdenství, které tryská z probodeného Srdce Ježíše Ukřižovaného. Nechte se dnes mnou vést na Kalvárii, abychom společně prožívali bolestné a drahocenné hodiny jeho smrtelného zápasu.

Byl přibit na kříž kolem poledne, když s velkou námahou dosáhl vrcholu Golgoty.

Jeho tělo je drceno utrpením: bičování jej pokrylo krvácejícími ranami, trnová koruna zahalila jeho hlavu proudy krve, které stékají a znetvořují jeho tvář. Jeho Srdce bylo drceno nezměrným břemenem nevděčnosti. Jeho tak živé a hluboké oči jsou nyní zastřeny závojem zrady a opuštěnosti...

Tak jsem našla svého Syna na cestě na Kalvárii v pátek jeho umučení. Je tu vedle mne Jan a společně prožíváme pod křížem strašné hodiny Ježíšova smrtelného zápasu.

Vidíme hřeby probodávající jeho ruce a nohy, vidíme jeho zmučené Tělo. Vnímáme náraz kříže vraženého do země – náraz, pro nějž se Ježíš otrásl bolestí. Vnímáme jeho smutné nářky, jeho tichou modlitbu, hlasitý výkřik k nebi, záchvěvy jeho Srdce posledními údery.

Ó, moji přemilí, buďte se mnou a se svým bratrem Janem pod křížem, na němž visí můj Syn.

Tak nacházím dnes i církev, tajemné Tělo Ježíše Ukřižovaného. I ona vystupuje na

Kalvárii a nese těžký kříž. I ona zná hodiny velké opuštěnosti a zrady. I její tělo je zmučeno bičí hříchů, které ji zraňují, a svatokrádežemi, které jí otevírají hluboké rány...

A přesto hledí církev mateřskými a milosrdnými očima na toto ztracené lidstvo a plna důvěry dává se na cestu na vrchol Golgoty ke svému křížování a smrtelnému zápasu.

Tak nacházím dnes svou Dceru. Jsem s ní v bolestiplné chvíli jejího „velkého pátku“. Společně s Janem, který znovu žije ve všech mých přemilých synech, zasvěcených mému Neposkvřněnému Srdci, chceme jí pomáhat v tomto jejím smrtelném zápase.

Líbáme její probodené ruce. Zakrýváme láskou její obnažené tělo. Lijeme balzám na její početné rány. Zahalujeme krvavé okamžiky jejího ukřížování modlitbou a nadějí.

V jistém očekávání jejího vzkříšení.

Působením Ducha svatého bude zcela obnovena a zažije obdivující jas. Jistě i pro ni bude po Velkém pátku jejího umučení následovat Velká noc a nové Letnice milosti a života.“

Z knihy: kněžím, přemilým synům Panny Marie

REKOLEKCE

otce Dominika Chmielewského SDB

15. předmanželský sex, výběr životního partnera, jednota s Bohem

Když se můj otec zamiloval do mojí mámy, wow, bylo tam teplo ☐. Ani se tomu nedivím, protože když se podívám na ty fotografie před svatbou, aj já bych se do ní zamiloval, jak byla pěkná. Máma byla velmi věřící katolička, ale otec byl takový tradiční katolík. Dvakrát do roka šel do kostela. Takže máma začala útok na nebe, aby otce obrátila. Modlila se z celého srdce a potom začaly vycházet na povrch problémy s otcem.

Vždy je to tak, že když poprosíš Matku Boží Pannu Marii, aby ti ukázala pravdu o tom, kým jsi, tak ona ti to vždycky ukáže. Panně Marii velmi záleží na tom, abychom udělali moudré rozhodnutí o tom, s kým budeme žít celý život.

Moje máma, když se začala za otce modlit, viděla, že má velký problém s alkoholem. On ji velmi miloval, ale když chodili k jeho rodině, tak ty setkání vypadaly tak, že všichni leželi pod stolem. Bylo kvůli tomu alkoholu také mnoho agrese, křiku a dramatických situací. A máma se velmi bála, že alkohol může jejich manželství zničit.

Je velmi důležité, abych při té situaci řekl, že pokud chceš budovat křesťanské manželství a rodinu, tak se podívej na to, zda duchovní život toho, s kým chceš žít, roste nebo se degraduje. Protože pokud tě ten partner odvádí od Pána Boha, tak ti není Bohem daný. Ženy si ale ve své naivitě myslí, že jim ho Pán Bůh dal, aby ho obrátily. Můžeš ho obrátit, ale musíš stát velmi silně v lásce k Pánu Bohu, protože potom tě ten muž nestahuje k zemi. Ale jestli je to tak, že on tě stahuje do hříchu, tak ti nebyl daný k obrácení. Opravdu, ty ho neobrátiš.

V té situaci mého otce to bylo tak, že on se chtěl obrátit a oba společně v duchovním životě rostli. Začali chodit na duchovní cvičení, poprosili o duchovní vedení, ale problém s alkoholem byl stále. Máma se modlila, aby otec přestal pít a jednou k ní otec přišel a říká: „Chtěl bych s tebou vážně mluvit. Chtěl bych vstoupit do řehole.“ Máma se

slzami v očích říká: „Co? Přehnal jsem to s modlitbami? Já jsem se modlila, aby přestal pít a on chce jít na kněze?“ Byla úplně v šoku. Zavolala jejich společnému duchovnímu vůdci a s pláčem mu říká, co jí táta řekl, ale duchovní otec jí říká: „Nemůžeš bojovat s Bohem, pokud je to boží cesta.“

Otec měl jít na duchovní rozhovor, aby zjistil, co má dělat dál, v malé kapličky byla vystavená svátost oltární, máma se modlila v první řadě a otec se zpovídal ve zpovědnici. Trvalo to velmi dlouho, pro mámu jako věčnost. A když se skončila zpověď, táta vstal a místo k mámě, šel pod obraz Matky Boží. Máma už slzy v očích, že asi bude knězem. Potom přišel ten zpovědník k mámě, objal ji a řekl: „Budeš mít úžasného manžela.“

Ten duchovní průvodce je naučil důležitou zásadu. Když už vážně přemýšlíš nad manželstvím, tak udělej s Pannou Marií takové ultimátum: jestli ten muž/žena je pro mě, tak, Panno Maria, udělej všechno pro to, abychom přijali svátost manželství, ale jestli ten muž/žena není pro mě a já o tom nevím, nedomyslím se, nedokážu to rozlišit, tak tě prosím, Panno Maria, abys to přerušila, dokonce i v den svatby.

Jestli já ve své naivitě tato znamení nedokážu vidět, jsem připravený/připravená na všechno, abych nepřijal tu svátost, pokud ten muž/žena není pro mě. Ta svoboda v srdci, která je velmi důležitá, může být jen tehdy, pokud na prvním místě ve tvém životě je Pán Ježíš.

Pak přišel den svatby a po manželském slibu otec poprosil o mikrofon a před celým kostelem přísahal už ne Bohu, ale mámě, že z lásky k ní už se nedotkne ani kapky alkoholu, a tak je to dodnes po padesáti letech manželství. To je láska. To nejsou slova, miluji tě, ale to jsou činy, které ukazují jak miluji. Takže když muž hovoří miluji tě, tak si ho vyzkoušej, co bude ochotný obětovat kvůli lásce k tobě. Když má problém s alkoholem, jestli dokáže kvůli tobě zanechat alkohol. Jestli má problém s drogami, jestli dokáže z lásky k tobě skoncovat s drogami. Jestli například chce jít s tebou před manželstvím do postele a partnerka mu poví že ne, chci být čistá do svatby a muž potom řekne, vážím si to, to je velký důkaz lásky.

Naneštěstí jsem se setkal i s takovými situacemi, že partner si velmi vážil tu partnerku, která chtěla žít v čistotě do svatby, ale vyšlo najevo, že chodil do postele s jinými děvčaty a se svojí partnerkou ne. A vyšlo to napovrch tehdy, když ona poprosila Pannu Marii, aby jí ukázala, kým ten partner doopravdy je. I když to před ní velmi ukrýval, tak Pán Bůh to všechno ukázal.

Je velmi důležité, co dokážeš obětovat pro lásku toho, kterého miluješ. Jde i o to, zda si tvůj nevěřící partner bude vážit toho, že je pro tebe důležitá každodenní modlitba, intimní modlitba, eucharistie. Protože když to jsou pro tebe velmi důležité hodnoty a on bude vyznávat jiné hodnoty, tak je potom obecně možné, že vás to bude od sebe

vzdalovat. Myslím, že každému velmi záleží na tom, aby to manželství bylo dobré a ne o to, abyste jen prožili pěkný svatební den s někým, koho milujete. Nejste v manželství proto, abyste prožili jen další den ve svazku, ale proto, abyste se každým dnem společně přibližovali k nebeské radosti. I to je kritérium volby manžela/manželky, zda on s tebou chce jít do nebe, zda každý den ukazuje, že mu na tom velice záleží a ne to, zda je pěkný, bohatý, jestli pěkně tancuje, atd.

Dokončení 15. části příště

Katechismus

ŽIVOT V KRISTU Desatero Božích přikázání

TŘETÍ PŘIKÁZÁNÍ

„Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý. Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. Ale sedmý den je den odpočinutí Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci...“ (Ex 20,8-10).

„Sobota je pro člověka, a ne člověk pro sobotu. Proto je Syn člověka pánem i nad sobotou!“ (Mk 2,27-28)

I. Sobotní den

Třetí přikázání Desatera připomíná posvátnost soboty: „sedmého dne bude slavnost odpočinutí, Hospodinův svatý den odpočinku“ (Ex 31,15).

Písmo v této souvislosti *připomíná stvoření*: „V šesti dnech učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého odpočinul. Proto požehnal Hospodin den odpočinku a oddělil jej jako svatý“ (Ex 20,11).

Písmo vyjevuje ve dni Páně také *památku na osvobození Izraele* z egyptského otroctví: „Pamatuj, že jsi byl otrokem v egyptské zemi a že tě Hospodin, tvůj Bůh, odtud vyvedl pevnou rukou s napřaženým ramenem; proto ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, dodržovat den odpočinku“ (Dt 5,15)

Bůh svěřil Izraeli sobotu, aby ji zachovával *na znamení věčné smlouvy*. Sobota je pro Pána; je svatě vyhrazena chvále Boha, jeho stvořitelského díla a jeho spásných činů ve prospěch Izraele.

Boží činnost je vzorem pro lidskou činnost. Jestliže si Bůh sedmého dne „odpočinul“ (Ex 31,17), i člověk má „odpočívat“ a dovolit i druhým, především chudým, aby si mohli oddechnout. Sobota přerušuje každodenní činnost a umožňuje odpočinek. Je to den protestu proti otroctví práce a kultu peněz. Evangelium uvádí četné příležitosti, při kterých byl Ježíš obviňován, že porušuje zákon o sobotě. Avšak Ježíš nikdy neporušuje svatost toho dne. Dává mu ze své autority pravé vysvětlení: „Sobota je pro člověka, a ne člověk pro sobotu“ (Mk 2,27). Kristus pln soucitu považuje za správné „v sobotu jednat dobře“ spíše než zle, „život zachránit“ spíše než zničit. Sobota je den Pána milosrdenství a den úcty vzdávané Bohu. „Syn člověka je pánem i nad sobotou“ (Mk 2,28).

II. Den Páně

DEN ZMRTVÝCHVSTÁNÍ: NOVÉ STVOŘENÍ

Ježíš vstal z mrtvých „prvního dne v týdnu“ (Mk 16,2). Jako „první den“ připomíná den Kristova vzkříšení první stvoření. Jako „osmý den“, který následuje po sobotě, znamená nové stvoření zahájené Kristovým zmrtvýchvstáním. Pro křesťany se stal prvním ze všech dní, prvním ze všech svátků, den Páně, neděle.

NEDĚLE-DOVRŠENÍ SOBOTY

Neděle se jasně liší od soboty, po níž časově každý týden následuje, a nahrazuje pro křesťany její obřadní předpis. V Kristově Veliké noci (pascha) dovršuje duchovní náplň hebrejské soboty a ohlašuje věčné odpočinutí člověka v Bohu. Vždyť bohoslužba zákona připravovala na Kristovo tajemství a to, co se v ní konalo, bylo předobrazem poukazujícím na Krista.

Slavení neděle uskutečňuje mravní předpis přirozeně vepsaný do lidského srdce: „vzdávat Bohu vnější, viditelnou, veřejnou a pravidelnou úctu na památku jeho všeobecného dobrodiní vůči lidem“. Nedělní bohoslužba je splněním mravního přikázání Starého zákona, od nějž přebírá rytmus a ducha tím, že každý týden oslavuje Stvořitele a Vykupitele svého lidu.

(Výtažky z KKC 2168 – 2176)

Hoden je Beránek

„Hoden je Beránek, jenž byl zabit, aby dostal moc, bohatství, moudrost, sílu, čest, slávu a chválu“ (Zj 3,12). Naším úkolem a naší výsadou je oslavovat toho, který nás vykoupil. Vzdávat mu čest, slávu a chválu. Chtělo by to dát si na týden, případně na měsíc předsevzetí a denně ho velebit a klanět se jeho moci, bohatství, moudrosti, síle – aby mu skutečně byla vzdávána chvála a čest. Jak konkrétně? To je téma pro soukromou meditaci. Jinak to bude u řeholnice na Karmelu, jinak u stigmatizované osoby, jinak u ženy nebo muže s civilním povoláním. Denně aspoň čtvrt hodiny s Beránkem na kříži rozmlouvat, dívat se mu do očí a ptát se: „Jak já ti mohu tuto čest vzdávat? Mám to dělat veřejně? Před svými nejbližšími? Ve svém srdci?“ Nebojme se ptát konkrétně a konkrétní odpovědi očekávat. Jak k té oslavě Boží mohu přispět já, aby to bylo „na věky“?

Z knihy: Na minutu s Ladislavem Kubíčkem

Poselství Panny Marie z Medžugorje

z 25. února 2023

„Drahé děti! Obracejte se a oblečte se do šatu kajičníků a osobní hlubokou modlitbou a v pokoře žádejte od Nejvyššího mír. V tomto milostiplném čase vás chce Satan svést, ale vy, dítko, hled'te na mého Syna a následujte Ho na Kalvarii v odříkání si a půstu. Jsem s vámi, protože mi Nejvyšší dovolí, abych vás milovala a vedla k radosti srdce ve víře, která roste pro všechny ty, kteří Boha milují nadevšecko. Děkuji vám, že jste přijaly moji výzvu.“

Uzávěrka dalšího čísla je 20. března – pište, ať máme co psát

Farní časopis farnosti Všechnovice, Horní Újezd a Paršovice
Ročník: XVII., Číslo 3/23, vydáno 5. března 2023, vychází 11x ročně
Redakce: Anna Šlosarová, Anna Cíhová, tisk: Anna Šatánková, Denisa Šatánková,
pod záštitou P. Vratislava Kozuba, email: Farnicasopis@centrum.cz, www.farnost.net

Kontakt na kněze: P. Vratislav Kozub, mobil: 731626508, e-mail: vkozub@seznam.cz